

se Nationalitetsstregen, Midtstrømslinien eller lignende, den gaar her, og den gaar der. Der burde gælde de samme Fangstregler og de samme Fredningsregler fra hver Nations Side.

Heldigt vilde det være for Kattegats Vedkommende, om vi kunde faa Nordmændene — der for øvrigt ikke fiske i noget stort Antal dér —, og om vi kunde faa Tyskland med dér, saa at Kattegat kunde blive et fuldstændig lovordnet Farvand ogsaa paa de Steder, der ligge uden for det enkelte Lands Søterritorium.

Det var det ene Omraade, Lovforslaget spænder over, Rødspættens Mindstemaal. Lovforslagets anden Opgave er Forbudet mod Brugen af visse Slags Vaad og Trawl, der ikke maa benyttes i Øresund udenfor en Dybde af 4 Favne. Det kan jeg ogsaa billige. Som det er nu, er det den danske Fisker forbudt at drive Fiskeri med de stærkt fangende og altsaa ogsaa stærkt ødelæggende Redskaber, som vore Naboer maa bruge. Dette er en Uret mod de danske Fiskere. Naar det gøres til et fælles Forbud for hele det paagældende Vand, bliver der her lige Ret for alle, og at det vil have en gunstig Indflydelse paa Smaafiskens Trivsel og Vækst, er der ingen Tvivl om. Man vil da undgaa, at Havbunden, hvor Havplanterne staa, og hvor Næringen for Yngelen findes, bliver oprodet atter og atter, og man vil undgaa at de smaa Fisk, der ikke ere tjenlige til Menneskeføde, blive knuste og havarede, saa at de ikke kunne fortsætte deres Liv.

I den sidste Del af Lovforslaget er der noget — det findes i Motiverne —, som jeg tilstaar, jeg ikke ganske forstaar, nemlig, at naar der benyttes Drivgarn til Sildefiskeri, maa der kun benyttes Næringer. Naar jeg ikke kan fatte det hensigtsmæssige deri, er det rimeligvis paa Grund af manglende Kundskab om Forholdet og om Redskabernes eventuelle Skadelighed. Men jeg skulde dog tro, at paa de Tider, hvor Sildestimerne komme i store Mængder, skulle de fanges, saa vidt det staar i menneskelig Magt at fange dem, og naar vi indskrænke os til at fange dem med Drivgarn, det vil altsaa sige med Garn, som kunne drive frit med Strømmen, maa det være ligegyldigt, af hvad Beskaffenhed Garnet er. Hvis jeg her skulde tage fejl, hvad jeg jo paa Forhaand har udtalt Muligheden af, vilde det glæde mig at faa Oplysning derom. Silden er en periodisk Gæst ved vore Kyster. Perioden kan vare 100 Aar, og den kan vare 1, 2, eller 3 Aar, somme Tider kommer den, somme

Tider bliver den borte. Men naar Silden kommer brusende i store Skarer, gælder det for os at fange den i saa stort Omfang som muligt, og Indskrænkningen i Fangsten bør kun tillades, hvor det af virkelig rationelle Fiskefredningsgrunde er nødvendigt. Angaaende dette Spørgsmaal kunde jeg ønske nogle Oplysninger.

Selve Lovforslaget hilser jeg som en Begyndelse til en virkelig rationel Fiskerilovgivning, den, vi efter min Formening i høj Grad kunde trænge til. Det kan nemlig ikke være skjult for nogen af os, som have siddet blot en halv Snes Aar i denne Sal, at det, vi have af dansk Fiskerilovgivning, og det Arbejde, der gøres for vort Fiskeri, kan ikke alt kaldes rationelt eller skikket til at ophjælpe Fiskernes Erhverv. Men naar vi nu ere komne ind paa at faa fælles Rødspættemaalbestemmelser for Danmark og Sverige, er der derfra kun et lille Skridt til at indrømme, at Vestkystfiskerne have Ret, naar de fordre, at deres Kyst ud til det store internationale Vesterhav ikke skal inddrages under den danske Fiskerifredningslovgivning, men at der skal gives de danske Fiskere ved Vesterhavet samme Ret, som der gives alle andre Nationers Fiskere, til at fange den Fisk, der gaar paa deres Vej, hvad enten den er stor eller lille, lige indtil den Dag, da alle de søfarende, fiskende Nationer, Tyskere, Englændere, Skotter, Hollændere, Nordmænd og Danskere blive enige om at fastsætte fælles Regler, gyldige for alle Nationer, saa at ikke den enkelte skal ligge under i Konkurrencen, naar han bliver nødt til at lystre det Lands Love, som de andre ikke kende noget til. Jeg synes, at naar vi afslutte denne Konvention, og naar vi have disse Fredningsbestemmelser, maa vi sige os selv, at det Forlangende, der har været stillet mange Gange af Esbjerg Fiskere, og hvorom forskellige Lovforslag have været forelagte her, kunne vi ikke blive ved at afvise, naar vi ere gaaede ind paa en rationel Lovgivning for Kattegats Vedkommende angaaende et Mindstemaal og er gaaede ind derpaa paa en saadan Maade, at den bliver effektiv for begge de interesserede Nationer. Vi kunne ikke, siger jeg og gentager det atter og atter, blive ved med at fastholde til ensidig Skade for danske Fiskere Maalbestemmelser for det fri Hav, Vesterhavet.

Christian Rasmussen: Vi have nu i nogle Aar haft Fred for Spørgsmaalet om Konvention med Sverige. Siden vi, saa